

СТАНОВИЩЕ

От проф. д-р Боян Добрев за дисертационния труд на кандидата за научна и образователна степен „Доктор“ Любомил Николчев Драганов с тема „Монументалистът Димо Заимов“.

Дисертационният труд включва основна част, структурирана в увод, три глави, заключение (общо 170 стр.) и обемна библиография. Тема на дисертацията е реконструиране на творчеството, на проф. Заимов, което е не само важно като индивидуален принос на известният автор от недалечното ни минало, така и интересен етап в рамките на процесите, които го обуславят, обхващащо половин дек - от 60 те години на ХХ в. до първото десетилетие на ХХІ в.

В Първа глава на дисертацията, са разгледани обществената и идеологическа среда в рамките на многогодишното творчество на проф. Димо Заимов. Във Втора глава акцентът е върху фигуралните творби на разглеждания автор. Разгледани и анализирани са множеството фигурални реализации на художника – монументалист. В този обзор е и писаната фигурална керамика, както и писаният витраж. Трета глава се фокусира върху нефигуралните произведения на Димо Заимов. За мен лично, тук е основният принос на професора. Нарастването на значимостта на този жанр след 70 те е една от формите за изказване на визуална проблематика извън официалната идеологическа догма. Особено притегателни са материализациите и ролята на медията, като носител на идеята. Синтезът с архитектурното пространство са една от важните характеристики на тези творби, връх на което е противопожарната завеса в Зала 1 на НДК.

Принос на докторанта е, че за първи път се изследва цялостно творчеството на проф. Димо Заимов, което е не само значимо в естетически план, но е изключително многостранно както като техники, така и като сфери на реализация. Приносно е класифицирането на произведенията и вследствие на това сполучливото им анализирание. Разделянето на творбите на принципа „фигурални“ и „нефигурални“ спомага за четливостта и откроява значимостта на вторите в рамката на цялостната практика от разглеждания период. Изследването на изтъкнати автори в областта на стенопистта от близкото минало е недостатъчно и трудът на дисертанта запълва една съществена празнина, полезна за специализираната публика, но и за широката общественост интересуваша се от българско изобразително изкуство.

Приносен е анализът на обществената, идеологическата и творческата среда в този половин вековен период в България, на който мнозина от нас за свидетели, но осмислянето му е значим фактор, за бъдещата дейност на специалността.

Приносна е издирвателната дейност на докторанта. Изследването е обогатено с материали от личния архив на проф. Заимов, както и от анкети проведени от Любомил Драганов. Архивни материали от СБХ и „Специализираната държавна комисия за монументални изкуства“ допълват цялостната картина на изгражданата уникална с детайлите си реконструкция. Бих желал да обособя приноса за изграждането на приложението, което представя проф. Заимов в пълнота, непозната за мен, въпреки, че го познавах от много години. Представените в каталога творби, не само изграждат цялостна картина на творецът Димо Заимов, но и са изходен материал в бъдещи изследвания за процесите на българската стенопис от разглеждания период.

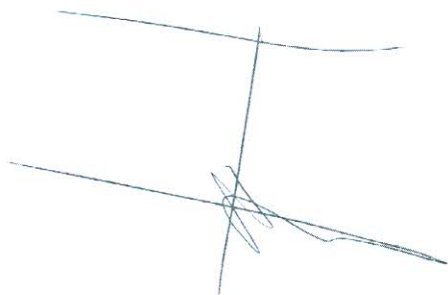
Бих желал да допълня, че дисертанта има необходимите творчески прояви и педагогически опит. Наскоро реализира в галерия „Академия“ своя самостоятелна изложба в техника акварел. Има реализации в богат спектър от техники и теми. Твори и в областта на сакралната стенопис. Той много успешно контактува със студентите и ги мотивира в тяхната дейност.

Впечатлява езикът в изложението на докторанта. Той е точен и без излишни фрази служи на мисълта, което е важно качество, на фона на наскорошни докторантски постижения в катедрата. Приемам гледната му точка, макар, че в отделни малки детайли може да бъде допълнено или разширено изложението. Нямам забележки към тази монументална и стегната реконструкция на творчеството на нашия обичан учител и колега проф. Димо Заимов.

Като заключение, бих желал да благодаря на Любомил Николчев Драганов за написаното от него в полза на нашата специалност и студентите в нея.

Смятам, че докторантът успешно се е справил с поставената пред него задача, да намери мястото на проф. Димо Заимов в българската стенописна и културна идентичност, както като художник, така и в идеен план, на фона на характерните за този период политически и естетически процеси. Становището ми е положително и убедено препоръчвам да бъде присъдена на Любомил Драганов образователната и научна степен „Доктор“.

5 Август 2021 г., София

A handwritten signature in blue ink, consisting of several overlapping lines and loops, characteristic of a personal signature.

Проф. д-р Боян Добрев